

γεραματίζω Ἡπ. Κέρκ. *γγραματίζου* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἐκ τοῦ οὐσ. *γεράματα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίζω. Γηροκομῶ, περιποιούμαι γέροντα ἐνθ' ἄν.: Θέλουμε γν-
ταίκα νὰ μᾶς γεραματίση Κέρκ. || Ἄσμ.
"Ἀν τοῦ 'βρι νιός, νὰ τὸ χαρῇ καὶ πῖσον μὴν τοῦ δώση"
καὶ ἂν τοῦ 'βρι κᾶνας γέροντας, νὰ τοὺν γγραματίσου
Ζαγόρ. Συνών. γεροκομῶ.

γεραμπής ὁ, *γγραμπής* Ἀθῆν. Κάσ. Πελοπν. (Μα-
νιακ. Πιάν.) Στερελλ. (Φθιώτ.) *γγραβής* Κρήτ. Μύκ.
γεραμπής πολλαχ. *γεραβής* Μῆλ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ.
Μάν.) *γγραμπής* Μακεδ. (Ἐράτυρ.) *γγραουβής* Σχινούσ.
ραβής Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *g a r a b b i* = Θεέ μου!

1) Ὁ Θεὸς πολλαχ.: "Ὅ, τι πῇ ὁ γεραβής θὰ γίνη· κ' ἐμεῖς
οἱ ἀθρῶποι εἴμαστε πλάσματά σου καὶ τότε προσκυνούμε
Μῆλ. Νὰ ἰδοῦμε τί λέει καὶ ὁ γεραμπής Στερελλ. (Μεσολόγγ.)
Βλέπει ὁ *γγραμπής* Πελοπν. (Πιάν.) Τοῦ 'χει δώσει τὴ
χάρη ὁ γεραμπής καὶ ὅ, τι θέλει ἐκεῖνος γένεται Πελοπν.
(Μανιάκ.) Τ' ἤθελα, τί γύρευα ἐγὼ νὰ μπλέξω ἀπὸ
ἐξαρχῆς μὲ μάγισσες; ὁ γεραμπής τὰ ξέρεῖ αὐτὰ Α. Παπα-
διαμ., Τὰ ρόδι. ἀκρογιάλ., 56 || Φρ. Δόξα νὰ 'χη ὁ *γγρα-*
ραμπής Στερελλ. (Φθιώτ.) Μὰ τὸ *γγραμπή* Ἡπ. (Ἰωάνν.)
|| Παροιμ. Βόηθα, γεραμπή μου, νὰ βγῶ μὲ τὴν τιμὴ μου
(ἐπὶ νεονύμφου, τῆς ὁποίας ἡ πρὸ τοῦ γάμου διαγωγή δὲν
θεωρεῖται ἀνεπίληπτος) ἐνιαχ. || Ἄσμ.

Καημὸς ἀποῦ 'ναι, *γγραβή*, δυὸ πολυγαπημένα
νὰ 'ναι 'ς τὸ γόσμιο ἀζωδανὰ καὶ νὰ 'ναι χωρισμένα
Κρήτ.

Τ' ἀναστεναγματάκια μου, τὴ λάβρα τῶ σ' κωθιῶ μου
μὴ τήνε δώσης *γγραβή* τῶ *δουχιουμάνηδῶ* μου
(*δουχιουμάνηδῶ* = ἐχθρῶν) αὐτόθ. 2) Ὁ Χάρων Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.): Ἄσμ.

"Ὅδε κινήσ' ὁ γεραβής, | γιὰ ἐπιστήμη δὲ ρωτᾷ·
σκίζει λαγάδα καὶ βουνά, | χωρίζει μάννες καὶ παιδιὰ
(ἐκ μοιρολ.) 3) Ὁ διάβολος Μύκ. Σχινούσ.: Τὸν ἤβανε
ὁ *γγραβής* νὰ δὸ κάμη Μύκ. || Παροιμ. "Ἄμα 'ριστῆς τῆς
γούλας σου, ὁ *γγραουβής* τὰ φέρνει (ἐπὶ τῶν παρασυρομένων
ὑπὸ τῶν παθῶν των καὶ ἐπιρριπτόντων τὴν παρεκτροπὴν
εἰς διαβολικὴν ἐπίδρασιν) Σχινούσ.

γερανήσιος ἐπιθ. ἀμάρτ. *γγρανήθους* Μακεδ. (Ρουμλ.)
γγρανήσους Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γεράνι* (II) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ήσιος.

Ὁ ἔχων χρώμα κυανοῦν: Ἄσμ.

Ποιὸς εἶδε πράσινο δένδρι | νὰ 'χη γερανῆσα φύλλα.
Λεῦκ. Συνών. γαλάζιος, γαλανός, γεράνιος, γερα-
νίς.

γεράνι τό, (I) πολλαχ. *γγραν* Πάρ. (Λεῦκ.) Σάμ. *αεράνι*
Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Δαμαρ. Δανακ. Κινίδ. Φιλότ.
Χαλκ.) *γεράνιο* Κέρκ. *γερανιὸ* Τῆν. (Κώμ.) Χίος — Λεξ.
Βλαστ. 294.

Τὸ μεσν. *γεράνιον* ὑποκορ. τοῦ ἀρχ. *γέρανος*. Ὁ τύπ.
γεράνιο ἐκ τοῦ πληθ. *γεράνια*, τά.

1) Πρωτόγονος ἀντλητικὴ συσκευὴ ἐκ δύο μεγάλων δο-
κῶν ἐν σχήματι μεγάλου T διατεθειμένων, ὧν ἡ ὀριζοντία
φέρει ἀνηρτημένον εἰς μὲν τὸ ἐν ἄκρον βάρος τι (συνήθως
εὐμεγέθη λίθον), εἰς δὲ τὸ ἕτερον κάδον, δι' οὗ ἀντλεῖται
ὕδωρ ἐξ ἀβαθῶν σχετικῶς φρεάτων, τὸ παρ' ἀρχαίους κη-
λώνειον πολλαχ.: Με τ' *αεράνι* βγαίνου δὸ νερὸ ἀπὸ τοῦ τὸ

πηγάδι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Βάνουν *αεράνια* καὶ *αερανίζου*
αὐτόθ. Εἶχε πηγάδι 'ς τὴν ἄκρα μὲ *γεράνι* Θράκ. (Κε-
ρασ.) Μὲ τὸ *γεράνι* δὲ μποροῦ νὰ τρανίξου νερὸ Εὐβ.
(Βρύσ.) Ἡνέσυρα μὲ τὸ *γεράνι* νερὸ κ' ἠπότισα Σίφν. Ρίχ'
τὸ *γεράνιο* νὰ βγάλῃς λίγο φρέσκο νερὸ Κέρκ. Ἀνοίγει μὲ
τὸ σκαλίδι πηγαδάκια, βάζει μέσα νερό, τοποθετεῖ *γεράνι*
μὲ σπάγγο καὶ βγάζει νερὸ μ' ἓνα μικρὸ δοχεῖο Κύθηρ.
Ἡ σημ. καὶ βυζαντ. 2) Συσκευὴ χρησιμοποιουμένη πρὸς
ἄρσιν βαρῶν, ἰδίως δὲ πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν χωμάτων κατὰ
τὴν ἀνόρυξιν φρεάτων Κύθηρ. Ρόδ. Συνών. *γερανός* 4.
3) Αἱ τροχαλῖαι τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ Σίφν. Τῆν. Συνών.
καρούλι. 4) Ὁργανον τοῦ ἀγγειοπλάστου ἀποτελούμε-
νον ἀπὸ μικρὰν ράβδον, ἥτις κατὰ τὴν μορφοποίησιν τοῦ
ἀγγείου ἐφάπτεται τῆς ἀμόρφου ἐκ χώματος ζύμης καὶ
συντελεῖ κατὰ τὴν περιστροφικὴν κίνησιν εἰς τὸ νὰ λάβῃ
ἡ ζύμη συμμετρικὴν μορφήν ἀγγείου Σίφν. 5) Εἶδος συρ-
τοῦ χοροῦ Ἡπ. Συνών. *γερανός* 6.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γεράνιν* Κύπρ. *Γεράνι*
Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εὐβ. Κέως, Κουφονήσ. Κρήτ. Πελοπν.
(Ἀράχ.) *Γεράνια* τά, Κρήτ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.
Μεσσο.)

γεράνι τό, (II) πολλαχ. *γγραν* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρ-
ναν.) *ζιράνι* Φοῦρν. *τζεράνι* Ζάκ. Κεφαλλ. *τζιράν* Σάμ.
(Κοντακαίικ.) Τῆν. *γγρανίου* Θεσσ. (Τρίκερ.)

Ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. οὐσ. *γεράνιον*. Ὁ τύπ. *τζεράνι*
κατ' ἐπίδρασιν τοῦ Ἰταλ. *geranio*, ὃ ἐκ τοῦ Λατιν. *gera-*
nium, ὃ ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. *γεράνιον*. Πβ. A. Maidhof,
Neugr. Rückwand., 49. Ὁ τύπ. *γεράνιου-γεράνιο* ἐκ
τοῦ πληθ. *γεράνια*, τά.

Εἶδη διακοσμητικῶν φυτῶν τοῦ γένους τοῦ πελαργο-
νίου (*pelargonium*), τῆς οἰκογ. τῶν γερανιδῶν (*gerania-*
ceae), ὡς καὶ τὰ ἄνθη τῶν φυτῶν τούτων πολλαχ.:
Εἰς τίς γωνιὰς ἦσαν τοποθετημέναι ὀλίγες γλάστρες μὲ
μπερμπόγια, μὲ *γεράνια*, μὲ ἀρμπάρόριζα, μὲ δυοσμαρίνι,
μὲ γαρουφαλίδες ἄσπρες, κίτρινες καὶ ἄλικες Δ. Καμπούρογλ.,
Ἀθηναϊκ. διηγ., 94. Συνών. *ἀρβαρόριζα*, *βρωμοσαρ-*
δέλα, *σαρδέλα*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γεράνιν* Κύπρ.

γερανιάζω Λεξ. Αἰν. *γγρανιάζου* Μακεδ. (Καταφύγ.)
Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γεράνιος*.

Λαμβάνω χρώμα κυανοῦν, καθίσταμαι κυανοῦς ἐνθ' ἄν.:
'*Εγγρανιάσι* ἀπ' τοῦ θ' μό τ' Καταφύγ. *Γγρανιάσαι* τὰ
χεῖλια τ' Σκόπ. Συνών. *γερανίζω*, *μελανιάζω*.

γερανίδιν τό, Πόντ. (Οἰν.) *γερανίδ* Πόντ. (Ὁφ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γερανός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδιν,
δ' ἦν ἰδ. -ίδι.

Γερανός 1, ὃ ἰδ.: Τὰ *γερανίδα* ψηλὰ πετοῦνε Ὁφ.

γερανίζω (I) Ζάκ. Κερ. Ρόδ. *γερανίζου* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.
Βρύσ.) Στερελλ. (Δεσφ.) *γερανίζ-ζου* Εὐβ. (Κουρ.) *ἀγερανίζω*
Νάξ. (Τραγ.) *αερανίζω* Νάξ. (Γαλανᾶδ. Γλυναᾶδ. Φιλότ. Χαλκ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γεράνι* (I).

A) Μετβ. 1) Ἀντλῶ ὕδωρ ἐκ φρεάτος μὲ τὴν βοήθειαν
τῆς συσκευῆς τοῦ «γερανίου» Νάξ. (Γαλανᾶδ. Γλυναᾶδ.
Φιλότ. Χαλκ.) Ρόδ.: Ἐμεῖς δὲν ἔχομε πηγάδια. Μ' *αερά-*
νια, *αερανίζομε* σὲ μικροπήγαδα Γλυναᾶδ. Ἀσ' τὸ δὸ φου-
καρᾶ καὶ *αερανίζει* ἀπ' τὸ πρῶτ Γαλανᾶδ. Ἐχτὲς *αεράνιζα*
ὅλη μέρα. Χάλκ. 2) Δίδω πλαγίαν κλίσιν εἰς ἀγγεῖον

